

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobce: **M. K.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 3. 7. 2013, č. j.,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Žalované se nepřiznává náhrada nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 2. 5. 2013, č. j. byl odňat žalobci ode dne 24. 6. 2013 invalidní důchod podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zdp“). Podkladem byl posudek o invaliditě OSSZ Zlín ze dne 24. 4. 2013, podle kterého není dle § 39 odst. 1 zdp invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 10 %.

Proti rozhodnutí podal žalobce odvolání ze dne 21. 5. 2013, které bylo doručeno žalované dne 31. 5. 2013.

Rozhodnutím žalované ze dne 3. 7. 2013, č. j. byly námitky žalobce zamítnuty a rozhodnutí žalované ze dne 2. 5. 2013 bylo potvrzeno.

Žalobou ze dne 23. 7. 2013 doplněnou na výzvu Krajského soudu v Brně podáním ze dne 25. 7. 2013 poukázal žalobce na jeho zdravotní stav, byla mu diagnostikována Sclerosis multiplex, atakovitá forma. Uvedl, že k jeho nepříznivému zdravotnímu stavu přispělo vážné onemocnění jeho matky (Alzheimerova nemoc), nemoc progredovala, dále došlo ke zlomenině krčku, následné hospitalizaci, poté k jejímu úmrtí. Z důvodu onemocnění matky přerušil pracovní poměr, po jejím úmrtí byl opět přijat na své pracovní místo, po krátké době z důvodu nadbytečnosti byl propuštěn. Uvedl, že jeho zdravotní stav je neměnný, v příloze dodal veškeré dokumenty o jeho zdravotním stavu. Marně po dobu 4 let si snaží zajistit práci, nemá žádné příjmy, řeší existenční problémy.

Žalovaná v písemném vyjádření ze dne 1. 10. 2013 poukázala na právní úpravu nároku na dávku důchodového pojištění dle § 38, § 39 odst. 1 zdp, § 2 vyhlášky č. 359/2009 Sb. Uvedla, že podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí o námitkách byl posudek o invaliditě ze dne 25. 6. 2013, posuzující lékař vycházel především ze zdravotnické dokumentace ošetřujícího lékaře a dalších nálezů odborných lékařů. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu bylo zdravotní postižení uvedené v kapitole VI, položce 6 písm. a), přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 10 %. V ostatním žalovaná odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Na základě obsahu žaloby navrhla provedení důkazu odborným lékařským posouzením dle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění, a to posudkem PK MPSV ČR. V případě, že uvedeným posudkem nebude prokázána invalidita žalobce, navrhla zamítnutí žaloby, v opačném případě ponechala rozhodnutí ve věci na úvaze soudu.

V předmětné věci nařídil soud jednání na den 12. 12. 2013, žalobce ač byl řádně předvolán, jak vyplývá z doručky vykázané dne 4. 12. 2013, se k jednání bez řádné omluvy nedostavil, soud proto jednal v jeho nepřítomnosti.

Zástupce žalované navrhl zamítnutí žaloby vzhledem k posudku PK MPSV ČR v Brně ze dne 28. 11. 2013, který pokládal za dostatečně odborný, komplexní a odpovídající zdravotnímu stavu žalobce.

Z posudkové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení Zlín bylo zjištěno, že částečná invalidita byla přiznána žalobci od roku 2002. V rámci kontrolní lékařské prohlídky byl přešetřen jeho zdravotní stav OSSZ Zlín dne 24. 4. 2013 s výsledkem, že jeho zdravotní stav je stabilizován, není proto invalidní dle § 39 odst. 1 zdp, nejde již o invaliditu I. stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) citovaného zákona. Z posudkového hlediska stav pro demyelinizační onemocnění charakteru sklerósy multiplex s rozvojem od roku 1998 při stabilizovaném stavu odpovídá míře poklesu pracovní schopnosti 10 % se zařazením pod kapitolu VI, položka 6 písm. a), přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Uvedený posudek byl posléze podkladem pro vydání rozhodnutí žalované ze dne 2. 5. 2013.

V rámci námitkového řízení byl proveden posudek ČSSZ pracoviště Brno ze dne 25. 6. 2013 (§ 5 písm. j), § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění). Posudkový

závěr vycházel ze zjištění zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků, o němž nebyly pochybnosti. Po prostudování doložené podkladové dokumentace i zdravotní dokumentace rovněž i vlastním zjištěním při jednání, kterého se žalobce zúčastnil, lékařka konstatovala, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je neurologické degenerativní onemocnění typu sklerózy multiplex, nemoc byla zjištěna od roku 1998, poslední ataka byla v roce 2005. Zdravotní stav byl posouzen objektivně z doložené zdravotní dokumentace, ze které nevyplývá posudkově významná progresa zdravotního stavu. Zdravotní stav je dlouhodobě stacionární, neurologicky stabilizovaný s plnou adaptací posuzovaného na projevy nemoci. Chůze a stabilita neporušena. Lékařka dále uvedla, že posudkový závěr OSSZ Zlín vycházel ze správného použití posudkových kritérií. Uvedené rozhodující zdravotní postižení bylo zařazeno pod kapitolu VI, položka 6 písm. a), přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 10 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nemění. Jedná se o minimální postižení, bez funkčně významného trvalého neurologického nálezu, bez ataky nemoci od roku 2005. Nelze prokázat těžší funkční postižení. Zdravotní stav neodpovídá žádnému stupni invalidity. Uváděné zdravotní problémy jsou součástí základního neurologického onemocnění. Na základě citovaného posudku vydala žalovaná napadené rozhodnutí dne 3. 7. 2013, jímž námitky zamítla a rozhodnutí žalované ze dne 2. 5. 2013 potvrdila.

V rámci přezkumného soudního řízení byl proveden důkaz posudkem PK MPSV ČR v Brně ze dne 28. 11. 2013. Posudková komise za účasti odborné lékařky – neuroložky hodnotila zdravotní stav žalobce bez jeho účasti. Neúčast písemně omluvil s odůvodněním, že jeho zdravotní stav se nezměnil, nemá finanční prostředky na cestu do Brna. Na základě komplexního posudkového zhodnocení posudková komise konstatovala, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je neurologické onemocnění charakteru Sclerosis multiplex, stav je neměnný od roku 2012, tzn. že demyelinizační onemocnění typu sklerózy multiplex je s minimálním funkčním postižením. Míra poklesu pracovní schopnosti odpovídá kapitole VI, položka 6 písm. a), vyhlášky č. 359/2009 Sb., v platném znění se stanovenou hodnotou 10 %. Posudkový závěr vycházel ze zjištěného zdravotního stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Mezi doloženými lékařskými nálezy nejsou rozpory, které by se dotýkaly skutečností významných pro posudkový závěr. Zdravotní stav a jeho funkční důsledky byly pro účely posudkového závěru posudkové komise zjištěny v rozsahu, který je dostatečný pro použití posudkových kritérií stanovených v právních předpisech. Posudková komise dále uvedla, že přiznání částečné invalidity v roce 2002, tj. v časovém období, kterému předcházelo několik atak onemocnění, hodnotí za hraničně uznatelné. V rámci kontrolních lékařských prohlídek byl zdravotní stav stabilizován bez jakékoliv neurologické symptomatologie, tyto posudky považuje za nadhodnocené.

Na základě shora provedených důkazů dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná. Žalobce v podstatě v žalobě i jejím doplňku neuvedl konkrétní žalobní námitky, popsal pouze, že jeho zdravotní stav je neměnný a vyjádřil se ke svým sociálním a finančním poměrům. V rámci přezkumného soudního řízení byl vyžádán posudek PK MPSV ČR v Brně ze dne 28. 11. 2013, vůči samotnému posudku žalobce nevznasl námitky. Dle názoru soudu posudková komise MPSV v Brně přesvědčivým a podrobným způsobem zdůvodnila a vyhodnotila rozsah uvedeného funkčního postižení. Soud vycházel z hodnocení obsaženého především v uvedeném posudku, protože jej považoval za věcně správný, dostatečně logicky a srozumitelně odůvodněný. V této souvislosti poukazuje i na to, že v přezkumném soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů

podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění Ministerstvo práce a sociálních věcí, které za tímto účelem zřizuje své orgány, posudkové komise. Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí jsou oprávněny nejen k celkovému přezkoumání zdravotního stavu a dochované pracovní činnosti občanů, ale též k posouzení poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě, jejich vzniku, trvání či zániku. Nicméně i tyto posudky hodnotí soud jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v ust. § 77 odst. 2 s.ř.s. Přitom však takový posudek, který zcela splňuje požadavek celistvosti, úplnosti a přesvědčivosti bývá zpravidla důkazem ve věcech stěžejním. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti, který je kladen na posudky posudkových komisí a spočívá v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především však s těmi, které namítá účastník uplatňující nárok na invalidní důchod, jakož i v tom, zda podaný posudek obsahuje náležité zdůvodnění svého posudkového závěru tak, aby byl tento závěr přesvědčivý pro soud, který nemá ani nemůže mít odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení plné invalidity závisí především. Tak také bylo v posuzované věci postupováno. Soud zhodnotil vypracovaný posudek jako objektivní, správný, logický, bezrozporný, odůvodňující a hodnotící zdravotní stav žalobce ke dni rozhodování žalované. Nepochybil proto, pokud žalobě nevyhověl. V souladu se stanoviskem žalované proto uzavírá, že nebyl dán důvod k vyhovění žalobě, a proto dle § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Žalobce ve věci samé nebyl úspěšný, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto rozhodl tak, že žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 12. prosince 2013

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová